

Sygn. akt III RC 93/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Barbara Świętochowska

Protokolant: Anna Słokotowicz

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2016 roku w Bielsku Podlaskim

na rozprawie

z powództwa **małoletniego D. H.**

przeciwko **J. H. (1)**

o alimenty

I. Zasądza od pozwanego J. H. (1), tytułem alimentów, na rzecz małoletniego powoda D. H. kwotę po 400 (czterysta) złotych miesięcznie, poczynając od dnia 31 marca 2016 roku, płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca do rąk J. H. (2) jako ustawowej przedstawicielki małoletniego powoda, wraz z ustawowymi odsetkami jak za opóźnienie w razie uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat alimentacyjnych;

II. Oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. Odstępuje od obciążania stron kosztami postępowania w sprawie;

IV. Wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 93/16

UZASADNIENIE

J. H. (2), ustawowa przedstawicielka małoletniego D. H., wystąpiła z pozwem o alimenty przeciwko J. H. (1). Wnosiła o zasądzenie na rzecz małoletniego powoda alimentów w kwocie po 500 zł miesięcznie, płatnych do rąk matki małoletniego powoda do dnia 10- go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat alimentacyjnych. Wnosiła również o zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniego powoda kosztów procesu.

Pozwany J. H. (1) wnosił o oddalenie powództwa w całości.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył co następuje:

J. H. (2) i J. H. (1) pozostają w związku małżeńskim, nie toczy się między nimi sprawa rozwodowa ani o separację. Ze związku małżeńskiego posiadają pięcioro dzieci. Od września 2015 roku pozwany nie mieszka z rodziną, wyjechał w celach zarobkowych do O..

Małoletni D. H. w 7 czerwca 2016 roku skończy 18 lat. Jest uczniem I klasy Zespołu Szkół Nr (...) K. P. w B. (dowód: zaświadczenie ze szkoły k. 10). Małoletni do szkoły dojeżdża autobusem, bilet kosztuje 120 zł miesięcznie. Jest zdrowym dzieckiem. Małoletni nie ma stypendium.

Ustawowa przedstawicielka J. H. (2) ma 49 lat, wykształcenie podstawowe. Pracuje w firmie (...) w B., z wynagrodzeniem 1560 zł miesięcznie. Z wynagrodzenia za pracę spłaca pożyczkę, zaciągniętą w zakładzie pracy - po 300 zł miesięcznie. Do pracy dojeżdża własnym samochodem. Na paliwo wydaje ok. 300 zł miesięcznie.

Matka małoletniego jest właścicielką gospodarstwa rolnego o powierzchni 1,100 ha. Mieszka razem z synami D. i K.. Syn K. pracuje w K., nie dokłada się do utrzymania mieszkania. J. H. (2) ponosi wydatki w postaci: opłaty za wodę – 50 zł kwartalnie, wywóz śmieci – 150 zł kwartalnie, opłata za energię elektryczną 150-200 zł. Otrzymuje zasiłek rodzinny na syna w kwocie 110 zł oraz dopłatę do biletu miesięcznego w kwocie 60 zł.

Pozwany J. H. (1) ma 57 lat, wykształcenie podstawowe, posiada uprawnienia na wózki widłowe, jest betoniarzem. Pozwany od września 2015 roku mieszka u szwagra w O.. Nie płaci mu za mieszkanie, pomaga przy domu. Podejmuje prace dorywcze, w ciągu miesiąca jest w stanie zarobić 200 zł. Wcześniej pracował razem z żoną w firmie (...) w B.. Został zwolniony, ponieważ przyszedł do pracy pod wpływem alkoholu. Od kiedy wyjechał, niełożył na utrzymanie syna D.. Nie ma prawa do renty. Nie ma orzeczenia o niepełnosprawności. Jest zarejestrowany w urzędzie pracy, nie posiada prawa do zasiłku.

Zgodnie z art. 133 kro, rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dzieci wystarczają na pokrycie kosztów ich utrzymania i wychowania.

Zakres świadczenia alimentacyjnego wyznacza przepis art. 135 § 1 kro wskazując, że zależy on od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanych.

W sprawie nie może budzić wątpliwości, że zarówno J. H. (2), jak i J. H. (1) są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych na rzecz wspólnego małoletniego dziecka. Małoletni powód, z uwagi na wiek, nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Nie posiada również żadnego majątku, z którego dochód mógłby być przeznaczony na jego utrzymanie.

J. H. (2) podnosiła, iż złożyła pozew o alimenty z uwagi na fakt, iż pozwany niełożył na utrzymanie rodziny od września 2015 roku, tj. od chwili kiedy wyjechał do O.. Ustawowa przedstawicielka nie była w stanie określić kwoty, jaka jest potrzebna na utrzymanie małoletniego syna.

Zdaniem Sądu, materiał dowodowy zgromadzony w sprawie daje podstawy do przyjęcia, że miesięczne koszty utrzymania małoletniego D. H. wynosi około 800 złotych miesięcznie. Małoletni 7 lipca 2016 roku skończy 18 lat. Ustawowa przedstawicielka ponosi wydatki związane z zakupem ubrań, wyżywieniem dziecka, zakupem miesięcznego biletu.

Zdaniem Sądu, rodzice, co do zasady, winni ponosić po połowie koszty utrzymania małoletnich dzieci. Podkreślić należy, że w sprawie o alimenty badaniu podlegają możliwości majątkowe i zarobkowe osoby zobowiązanej, a nie faktycznie osiągnięte dochody. Część obowiązku alimentacyjnego matki, jest spełniona przez osobisty wkład w wychowanie i utrzymanie małoletniego powoda. Zdaniem Sądu, niezaspokojone przez matkę powoda koszty jego utrzymania, powinien ponosić pozwany.

Pozwany utrzymuje się z prac dorywczych. Jest zarejestrowany w urzędzie pracy jako osoba bezrobotna. Z ostatniej pracy został zwolniony z uwagi na fakt, iż przyszedł do pracy pod wpływem alkoholu. Zdaniem Sądu, pozwany nie wykazał, aby istniały uzasadnione okoliczności, które uniemożliwiają mu podjęcie stałej pracy zarobkowej. Pozwany w wyjaśnieniach informacyjnych sam przyznał, iż do O. wyjechał w celach zarobkowych. Pomimo znacznego upływu czasu od tego zdarzenia, pozwany nie znalazł stałej pracy. Podejmował wyłącznie prace dorywcze.

W związku z powyższym, Sąd na podstawie art. 133 kro oraz 135 kro zasądził od pozwanego J. H. (1) tytułem alimentów na rzecz małoletniego D. H. kwotę po 400 zł miesięcznie, płatnych do rąk J. H. (2) jako ustawowej przedstawicielki, wraz z ustawowymi odsetkami jak za opóźnienie w razie uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat alimentacyjnych. W pozostałym zaś zakresie powództwo oddalił. Sąd uznał, że kwota ta odpowiada możliwościom zarobkowym pozwanego.

O kosztach procesu orzeczono na zasadzie art. 102 kpc – Sąd odstąpił od obciążania stron kosztami postępowania.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano na podstawie art. 333§1 pkt 1 kpc.

S ę d z i a